

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МЕДИЧНА ОСВІТА ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ: ВИКЛИКИ ТА ІНТЕГРАЦІЯ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Матеріали навчально-наукової
конференції з міжнародною участю

30 березня 2023 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

МЕДИЧНА ОСВІТА ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ: ВИКЛИКИ ТА ІНТЕГРАЦІЯ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

*Матеріали навчально-наукової конференції
з міжнародною участю 30 березня 2023 року*

ПОЛТАВА – 2023

УДК 378.001.1

Друкується за рішенням
вченої ради ПДМУ
від 15 червня 2022 р., протокол № 10

Конференція внесена до до Переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки в системі Міністерства освіти і науки України на 2023 рік.

Редакційна колегія:

- Ждан В.** – ректор, головний редактор;
- Дворник В.** – перший проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
- Аветіков Д.** – проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
- Старченко І.** – начальник навчального відділу;
- Лещенко Т.** – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки, відповідальний редактор;
- Нетудихата О.** – методист вищої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти;
- Левадна В.** – методист першої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти, відповідальний секретар.

Переваги використанням комп'ютерних технологій під час практичного заняття – це можливість охопити всіх студентів одночасно. Безумовно, використання інформаційних технологій не означає відмови від традиційних засобів навчання, але ускладнення, що виникають у процесі адаптації людини в сучасному світовому просторі, необхідність володіння сучасним фахівцем технічними засобами вимагають ширшого впровадження методів комп'ютерних технологій у навчання.

Для проведення позааудиторної самостійної роботи передбачається робота в читальних залах бібліотек, у комп'ютерних класах з електронними підручниками, науково-дослідна робота студентів, участь у студентських науково-дослідних конференціях.

Для того, щоб студенти зрозуміли важливість позааудиторної роботи, має бути сильна мотивація зі сторони викладача. Виконана позааудиторна самостійна робота контролюється викладачем на аудиторних заняттях в усній або письмовій формі.

Результат позааудиторної роботи залежить від правильної її організації, яка має вирішальне значення для розвитку самостійності, креативності, конкурентоздатності й компетентності спеціаліста з вищою освітою.

Традиційно самостійна робота студентів проводиться за такими формами [1]:

- індивідуальні (реферативні повідомлення, курсове, дипломне проєктування, самостійна науково-дослідницька робота, індивідуальні консультації, олімпіади тощо);
- групові (проектне і проблемне навчання, навчання у співпраці, ігрове проєктування, групові консультації, факультативні заняття, заняття в гуртках);
- масові (проектне навчання, програмоване навчання).

У сучасній педагогічній практиці серед найефективніших методів самостійної роботи студентів, що сприяють індивідуалізації та інтенсифікації навчального процесу, слід виділити [2]:

- проблемно-пошукові методи;
- метод проєктного навчання;
- методи колективної розумової діяльності;
- метод застосування новітніх інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні.

Отже, самостійна робота студентів медичного профілю – це основна форма організації навчання, яка охоплює різноманітні види індивідуальної й колективної навчальної діяльності, відбувається на аудиторних і позааудиторних заняттях з урахуванням індивідуальних особливостей і пізнавальних можливостей студентів під керівництвом викладача чи без його безпосередньої участі. Самостійна робота визначається як вид навчальної діяльності, спрямований на формування пізнавальних здібностей студента, їхню скерованість на безперервну самоосвіту. Самостійна робота студентів – важлива складова підготовки кваліфікованого фахівця, конкурентоспроможного на ринку праці, здатного до компетентної професійної діяльності на рівні світових стандартів.

Список використаної літератури

1. Демченко О. Дидактична система організації самостійної роботи студентів. Київ: Рідна школа, 2006. № 5. С. 68-70.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Київ: Академвидав, 2004. С. 351.
3. Резник С. Д., Вдовина О. А. Преподаватель вуза: технологии и организация деятельности: учебник. 2-е изд., перераб. М.: ИНФРА-М, 2020. С. 339.
4. Міненко Г.М., Гончаренко Н.О., Ігнатуша А.Л. 75 років на ниві освіти України: шляхом випробувань і звершень: колективна монографія за заг. ред. В.С. Курила; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». Луганськ. Вид-во: ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. С. 296.
5. Швед М. Самостійна робота студентів: навч.-метод. посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2013. С. 205.

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ

Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Костиленко Ю.П., Устенко Р.Л., Пілюгін А.В.

Полтавський державний медичний університет

Використання інноваційних педагогічних технологій у ЗВО стало необхідною умовою підготовки висококваліфікованих фахівців, проте необхідно зазначити низку ускладнень, що виникають у досягненні поставленої мети.

Ключові слова: інноваційні педагогічні технології, освітній процес, компетенції, професійна діяльність.

The use of innovative pedagogical technologies in higher education is a necessary condition for the training of highly qualified specialists, but it is necessary to note a number of difficulties that arise in the implementation of the set aim.

Keywords: innovative pedagogical technologies, educational process, competencies, professional activity.

Постійна модернізація системи освіти в Україні ставить питання формування професійної компетентності педагогічних кадрів на перше місце. В освітній сфері, як і в будь-якій іншій діяльності, рівень підготовки кадрових фахівців є суттєвим показником конкурентоспроможності закладу вищої освіти (ЗВО). Тому одним із важливих критеріїв якості освітнього процесу є рівень професійної компетентності викладача ЗВО. У наш час використання інноваційних педагогічних технологій в освітньому процесі медичного вишу стало важливим і актуальним елементом процесу навчання [1].

Вимоги суспільства й роботодавця до знань і навичок сучасного випускника ЗВО принципово відрізняються від тих, які були прийняті протягом минулих років. Фахівець має, безумовно, володіти своєю предметною галуззю, але водночас мати компетенції, що дозволяють йому постійно розширювати й поглиблювати свої знання, використовувати передові досягнення науки у своїй професійній діяльності.

Вища освіта покликана не лише навчити слухача вузькоспеціалізованих питань, а й забезпечити високий рі-

вень інтелектуально-особистісного й духовного розвитку, створити умови для оволодіння навичками наукового мислення, наукової методології, прийняття нововведень у соціально-економічній, культурній і професійній сферах.

Традиційна система підготовки в ЗВО не повною мірою відповідає переліченим вимогам, оскільки інформація подається студентам у «готовому» вигляді, що не вимагає активного творчого пошуку й розумового аналізу. Такий підхід дозволяє здобувачам лише засвоїти наукові істини, закладені в програмах, підручниках і навчальних посібниках. Щоб розв'язати цю проблему, необхідно переглянути теоретичні та практичні підходи до змісту самої освіти, професійно-педагогічної підготовки викладачів медичного ЗВО, розроблення нових технологій і методів навчання [3; 4].

Відомо, що інноваційні процеси в педагогіці мають свої особливості:

- суттєва тимчасова тривалість інноваційних процесів. Педагогічне проектування відбувається «без кінця». Сприятливими причинами для продовження роботи над навчальним курсом можуть бути і внутрішні мотиви – прагнення до професійної самореалізації, і зовнішні мотиви – необхідність підвищення кваліфікації або різкої зміни зовнішніх умов педагогічної діяльності (зміна складу й характеру зовнішніх вимог до курсу, зміна кількості годин для проведення аудиторних занять, тощо);

- нечіткість меж існування педагогічних інновацій. Реалізувати на практиці в повному обсязі зміст робочої програми навчальної дисципліни не завжди можливо через неготовність і соціально-педагогічного середовища, і самого викладача слідувати своєму ж проекту на практиці, тому що це вимагає від нього більших, ніж зазвичай, витрат на перебудову звичного ритму занять, відмови від стереотипів у педагогічній діяльності;

- складність і неоднозначність визначення результатів інновацій, оскільки в реалізованому на практиці навчальному процесі «вживаються» деякий час традиційний і новий підходи, крім того, кінцеві результати навчання визначаються зусиллями всіх викладачів, які ведуть навчальний процес, а також залежать і від особистості здобувачів вищої освіти;

- ефект інновації багато в чому залежить від соціально-педагогічної ситуації в суспільстві й навчальному закладі. Інновація має бути затребувана суспільством і навчальним закладом, інакше вона залишиться справою групи ентузіастів і не стане поширеною. Витрати на педагогічне проектування мають бути помічені й оцінені керівництвом навчального закладу, а науково-педагогічні працівники мають бути зацікавлені в заняттях педагогічним проектуванням і в практичній реалізації свого педагогічного проекту. Неоднозначність ставлення викладацького корпусу до інновацій є природним явищем, але при цьому постають проблеми впровадження інновацій у практику і включення в новій формі педагогічного проектування в практику педагогічної діяльності всіх і кожного викладача. Створення умов для педагогічного проектування передбачає врахування об'єктивних проблем, які потрібно розв'язувати в процесі зародження й упровадження будь-якої інновації. Виділяють такі проблеми:

- співвідношення минулого досвіду викладача, який його «не підводить і справно служить йому і його справі тривалий час» та інновацій, які потребують переходу до нових освітніх технологій і пов'язані з ризиком неуспіху;

- стійкості цілого (у разі навчального курсу) при внесенні конкретних змін.

Тому на допомогу можуть прийти інноваційні технології. Інноваційні педагогічні технології спрямовані на розвиток і вдосконалення навчально-виховного процесу й підготовку фахівців до професійної діяльності в різних сферах життя сучасного суспільства [3; 5]. Вони спонукають здобувачів вищої освіти до активної розумової та практичної діяльності в процесі оволодіння навчальним матеріалом, створюють умови для формування й закріплення професійних знань, умінь і навичок у студентів, сприяють розвитку професійних якостей майбутнього спеціаліста. Використання викладачами інноваційних методів у процесі навчання сприяє подоланню стереотипів у викладанні різних дисциплін, виробленню нових підходів до професійних ситуацій, розвитку творчих, креативних здібностей студентів. Таке навчання дозволяє моделювати на занятті ситуації, які трапляються під час виконання професійних обов'язків на реальному робочому місці. Це дозволяє не лише сформувати відповідні компетенції в студентів, а й мотивує їх до більш усвідомленого вибору майбутньої спеціальності, місця роботи й безпосередньо стимулює до підготовки до майбутньої професійної діяльності.

До основних інноваційних педагогічних технологій, що реалізуються в Полтавському державному медичному університеті, належать такі: розвивальне навчання, проблемне навчання, різнорівневе навчання, методи дослідження в навчанні, проектні методи в навчанні, ігрові методи, командна і групова робота, використання інформаційно-комунікаційних технологій (диспут, тренінг, ділова гра, кейс-метод, мозковий штурм, круглий стіл, навчальна дискусія та ін.) [3].

Традиційні методи в медичній освіті дозволяють сучасному студенту здобути потрібні знання й уміння. Однак вони не в повною мірою розвивають властивості його особистості як майбутнього лікаря. Тому самостійна робота студентів стала однією з головних складових у підготовці фахівців на кафедрах ПДМУ й охоплює і відтворювальні, і творчі процеси діяльності студента. Новаторські методи навчання мають застосовуватися не тільки на практичних заняттях, як склалися традиційно, а й на всіх етапах навчального процесу. Наприклад, використання викладачами ЗВО активних методів навчання в лекційному курсі сприяє подоланню стереотипів у навчанні, розвиває в студентів теоретичне мислення, творчі здібності, позитивно впливає на підготовку студентів до майбутньої професійної діяльності. Слід зазначити, що «незвичайним» може бути не все заняття, а лише деяка його частина. Залежно від навчальної дисципліни, представленого матеріалу, а також поставленої мети викладач може включати інноваційний метод на початку заняття з метою активізувати увагу студентів або в кінці з метою підвищення якості закріплення матеріалу студентами. Також можна включати новаторські педагогічні технології для привернення уваги студентів до особливо важливих проблем теми, основоположних висновків і результатів [2; 5].

Використання інноваційних педагогічних технологій у ЗВО є необхідною умовою для підготовки висококваліфікованих фахівців, проте необхідно вказати на низку ускладнень, що виникають при реалізації поставленої мети. Оскільки інноваційні технології перебувають на початковому етапі впровадження, натепер методична база розроблена на недостатньому рівні, що вимагає від викладачів додаткових зусиль щодо освоєння нових дидактичних методів, творчої переробки навчального матеріалу і способів його подання [2; 3]. Але головною причиною повільного впровадження активних форм навчання є прихильність викладацького складу до класичних методів

навчання й оцінювання, небажання застосовувати нововведення у власній педагогічній практиці. Розв'язанням проблеми є постійне й усвідомлене підвищення кваліфікації викладачами, навчання нових педагогічних навичок і прийомів, подолання «застарілих» стереотипів, що дозволить оптимізувати навчальний процес, зробити його цікавим і насиченим.

Підбиваючи підсумки, зазначимо, що саме планування освітніх шляхів, використання інноваційних технологій при розробці освітніх програм сприяє формуванню системи загальнокультурних, загальних і спеціальних професійних компетенцій, підвищенню конкурентоспроможності майбутніх медиків.

Список використаної літератури

1. Бакирова Р.Е., Нурсултанова С.Д., Муравлева Л.Е., Тусупбекова К.Т., Турханова Ж.Ж., Аширбекова Б.Д. Инновационные технологии в обучении студентов-медиков // Современные проблемы науки и образования. 2018. №3.; URL: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=27703>.
2. Подковко Х.В. Інноваційні технології навчання в контексті компетентнісного підходу в освіті / Х.В. Подковко // Медична освіта. – 2016. - №1. – С. 41-43.
3. Тарасенко Я.А., Сучасні методи навчання здобувачів вищої медичної освіти / Я.А. Тарасенко, О.О. Тихонова, О.О. Шерстюк // Матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки». – Полтава, 2022. – С. 295-296.
4. Тихонова О.О. Педагогічне проектування як інноваційний компонент діяльності викладача вищої школи / О.О. Тихонова, Я.А. Тарасенко // Матеріали навчально-методичної конференції «Європейський вибір – невід'ємна складова розвитку вищої медичної освіти України». – Полтава, 2013. – С. 207-209.
5. Філоненко М.М. Проектування навчальних занять в системі вищої медичної освіти на основі компетентнісного підходу / М.М. Філоненко // Медична освіта. – 2016. – №1. – С. 47-49.

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВИТИ

**Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Шерстюк О.О., Дейнега Т.Ф.,
Акжитова Г.О., Устенко Р.Л.**

Полтавський державний медичний університет

Провідна мета сучасної української освіти – це створення й реалізація програми внутрішнього оновлення освітніх організацій, зокрема університетів. Ключову роль необхідно відводити університетській науці, яка має бути орієнтована на потреби сучасного суспільства і здатна реалізовувати експертні та прогностичні функції.

Ключові слова: університетська освіта, виклики, описовий метод, системний метод.

The main aim of modern Ukrainian education is the creation and implementation of a program of internal renewal of educational organizations, particularly universities. A key role must be assigned to university science, which must be oriented to the needs of modern society and capable of implementing expert and prognostic functions.

Keywords: university education, challenges, descriptive method, system method.

Університетська освіта України нині зіткнулася з великою кількістю викликів, не прийнявши які може легко втратити свою привабливість і конкурентоспроможність на «освітньому ринку». Багато вітчизняних учених звертали увагу на цю проблему. Ми проаналізували низку досліджень сучасних викликів університетської освіти. Як наукові методи використовували описовий метод для позначення найбільш вивчених підходів до запропонованої теми дослідження; системний, який дозволив провести комплексний аналіз поставленої наукової проблеми [1; 3].

Перший суттєвий виклик – це невідповідність рівня підготовки випускників запитам роботодавців. Більшість роботодавців вважає, що у випускників недостатньо практичних навичок для роботи. Перенасиченість ринку праці фахівцями, які не володіють практичними навичками, переросла в гостру проблему й економіки, й освіти. Взаємодія закладів вищої освіти (ЗВО) і потенційних роботодавців, які бажають отримати компетентних працівників, має будуватися на спільному забезпеченні умов підготовки майбутніх фахівців.

Другий виклик – це надлишок інформації. У наш час немає нестачі в інформаційних ресурсах. Виникає проблема не лише для студентів, а і для викладачів у вмінні орієнтуватися у величезному інформаційному масиві, класифікувати й аналізувати його. Найважливіше завдання для викладача – навчити студента працювати з інформаційними ресурсами, визначати їхню значущість і цінність. При цьому викладач сам має навчитися. Викладачі вищої медичної школи – це особливі педагоги, які мають унікальні функції, методика роботи, професійні й особистісні характеристики. Саме тому, обіймаючи викладацьку посаду, лікар повною мірою має бути педагогом-професіоналом. Виявлено велику кількість невідповідностей між освітніми потребами педагогів і змістом чинних систем підготовки й підвищення професійної кваліфікації, що потребує їхньої постійної оптимізації. Розвиток педагога розглядається як процес удосконалення способів включення в педагогічну діяльність із метою найбільш повної особистісної самореалізації, що здійснюється в ході вирішення ним пізнавальних, моральних і комунікативних завдань у результаті оволодіння необхідним комплексом професійно важливих якостей.

Таким чином, рівень якості навчання й виховання в медичному закладі вищої освіти безпосередньо залежатиме від ступеня підготовки педагогів. Тому певне місце в програмі викладацької діяльності завжди відводиться етапам підвищення професійних компетенцій педагогічного складу. Однією з важливих цілей для педагога залишається професійний розвиток [2]. Адаже для того, щоб прищепити морально ціннісні якості студентам, викладач, насамперед, зобов'язаний сам не тільки розвивати в собі свій професіоналізм як педагога, а й не забувати про можливість саморозвитку, що тісно пов'язане один з одним. Професійна компетентність педагога завжди буде існувати залежно від різних властивостей особистості. Навчання й суб'єктивний досвід викладача є одними із засад

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ДОЦІЛЬНІСТЬ УПРОВАДЖЕННЯ КУРСУ «ОСНОВИ ЗДОРОВ'Я» В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ЦЕНТРУ З ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМНИХ ЗДОБУВАЧІВ <i>Савицька Т.В., Горбенко Є.В., Маджар Н.М.</i>	212
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ <i>Саричев Л.П., Савченко Р.Б., Саричев Я.В., Сухомлин С.А., Супруненко С.М.</i>	215
ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ Й АКТИВІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА КАФЕДРАХ МОРФОЛОГІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ <i>Свінцицька Н.Л., Білаш В.П., Лисаченко О.Д., Устенко Р.Л., Каценко А.Л., Корчан Н.О., Литовка В.В.</i>	216
СТАНДАРТИ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ В СТОМАТОЛОГІЇ <i>Силенко Ю.І., Дубина В.О., Силенко Б.Ю., Приходченко С.В., Хавалкіна Л.М.</i>	218
СПОСОБИ ПОСИЛЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ <i>Силенко Б.Ю., Силенко Г.Я., Силенко Ю.І., Писаренко О.А., Лугова Л.О.</i>	220
ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ – ШЛЯХ ДО ІНТЕГРАЦІЇ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Сілкова О.В., Макаренко О.В., Макаренко В.І.</i>	222
ІНТЕГРАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Скікевич М.Г., Волошина Л.І.</i>	224
ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН <i>Скрипник І.М., Маслово Г.С., Шапошник О.А., Шевченко Т.І., Сорокіна С.І., Гончар О.О., Кудря І.П., Якимишина Л.І.</i>	225
ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ НА КАФЕДРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ <i>Скрипников П.М., Гуржій О.В., Коломієць С.В., Кулай О.О.</i>	227
НОВІ СТАНДАРТИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ У ІНТЕРНАТУРІ <i>Скрипников П.М., Марченко А.В., Хміль Т.А., Гуржій О.В.</i>	229
ЕЛЕКТРОННИЙ ПОСІБНИК «ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК» ЯК МЕТОД ВИВЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ <i>Скрипников А.М., Кидонь П.В., Рудь В.О.</i>	231
УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЯК МЕТОД ІНТЕГРАЦІЇ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Скрипнікова Т.П., Кулай О.О., Тимошенко Ю.В., Хавалкіна Л.М.</i>	233
ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННІ ОРТОДОНТІЇ В УМОВАХ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ <i>Смаглюк Л.В., Карасюнок А.Є., Воронкова Г.В., Ляховська А.В.</i>	234
РЕАЛІЗАЦІЯ НОВИХ СТАНДАРТІВ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ З ФАХУ «ОРТОДОНТІЯ» <i>Смаглюк Л.В., Куліш Н.В., Карасюнок А.Є., Трофименко М.В.</i>	236
СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНИСТЬ ЯК ЗАПОРУКА ФОРМУВАННЯ НОВОЇ МОДЕЛІ СУЧАСНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Совгіря С.М., Бабенко В.І., Гринько Р.М., Задворнова А.П., Прилуцький О.К., Сербін С.І.</i>	238
МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Соколенко В.М., Весніна Л.Е., Шарлай Н.М., Жукова М. Ю., Федотенкова Н.М., Журавльова А. О.</i>	240
ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ-ОРТОДОНТІВ <i>Сокологорська-Никіна Ю.К., Куроедова В.Д., Стасюк О.А., Виженко Є.Є., Гутовська І.О., Коробов П.С.</i>	242
ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ № 2 ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ ЗА УМОВИ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ <i>Талаш В.В.</i>	243
ОРГАНІЗАЦІЯ І КОНТРОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ <i>Тарасенко К.В., Лисенко Р.Б., Адамчук Н.М., Зелінка-Хобзей М.М., Нестеренко Л.А.</i>	245
РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ <i>Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Костиленко Ю.П., Устенко Р.Л., Пілюгін А.В.</i>	246
СУЧАСНІ ВИКЛИКИ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ <i>Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Шерстюк О.О., Дейнега Т.Ф., Акжитова Г.О., Устенко Р.Л.</i>	248
МОЖЛИВОСТІ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ НА КЛІНІЧНІЙ КАФЕДРІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Ткаченко Л.А.</i>	250